

[Kofod-Svendsen]

et samfund, hvor man som familie får bedre mulighed for at tage vare på opdragelsen af sine egne børn, og man får bedre mulighed for at leve med i sine børns hverdag også i de institutioner og skoler, som er en væsentlig del af deres hverdag. Jeg tror, vi må begynde her, når vi taler om privatisering. Vi må hele tiden tænke ud fra, hvordan man kan give øget indflydelse i de små enheder.

Der er nogle ting, som jeg vil kalde nærmest selvfølgelige, f.eks. regelsanering. Ingen ønsker vel flere regler end højst nødvendigt, men alligevel viser det sig at være vanskeligt i praksis med denne regelsanering, som også andre har været inde på. Jeg vil da gerne høre, om finansministeren kan sige noget mere konkret, om man har en slags regelsaneringsprogram. Jeg tror ikke, jeg har set nogen moderniseringsredegørelse, uden at det har været nævnt, og derfor kunne det jo være ganske spændende at få en slags status, men også nogle konkrete visioner, så vi i 1991, 1992, 1993 osv. for hvert år vil kunne se, at der er opnået det og det på regelsaneringsområdet.

Jeg vil kvittere for det, der siges nederst på side 5 om sygehusområdet. Vi har længe argumenteret for, at vi må give borgerne valgfrihed, og det må også betyde en valgfrihed til det, jeg vil kalde organisationsejede hospitaler eller private hospitaler som f.eks. Sankt Lukas Stiftelsen og Diakonissestiftelsen – der er desværre sket ændringer. Vi har en lang række hospitaler udrundet af private initiativer, en valgfrihed til disse kan jo betyde en vis nedprioritering af hospitalerne inden for amterne, hvis de organisationsejede hospitaler viser sig at være bedre. Ligesom ordføreren for Det Radikale Venstre kan jeg heller ikke se, hvorfor lægen nødvendigvis skal give en særlig begrundelse. Er det ikke nok, at borgeren ønsker et hospital i et andet amt eller ønsker at tage hen til det og det organisationshospital? Det må vel være begrundelse nok, og så må amterne altså pålægges at administrere den valgfrihed.

Udlicitering, som er nævnt, tror jeg er rigtig. Vi har betrådt den vej, og jeg mener, at vi fortsat skal gå den vej. Jeg tror, det er en god måde, at hvad skal vi sige, aktivere den offentlige sektor på.

Jeg er meget enig i det, der siges om kommunal systemeksport på side 2 i oversigten over aktuelle initiativer. Jeg er også enig i, at vi skal

sige nej til kommunal produktion, men det betyder ikke, at vi ikke kan satse på en kommunal systemeksport. Jeg synes, at det, der siges dér, er meget præcist og velvalgt. Jeg tror, at der er nogle muligheder, ikke mindst i eksport til Østeuropa, måske også til nogle lande i den tredje verden, og det, der kan opbygges her, kan også være med til virkelig at fremme de private virksomheders markedserobringer.

Der er en ting, som jeg savner, og som jeg synes at vi må have en debat om. I det formandspapir, vi nu har fået fra det luxembourgske formandskab, tales om subsidiaritetsprincippet. Vi har det i det danske memorandum. Vi må jo også tænke igennem, hvad det betyder herhjemme. Vi får altså nogle beslutninger, der træffes i EF-sammenhæng, nogle, der træffes i Folketinget, nogle, der træffes i amterne og nogle i kommunerne.

Howdan får vi klogt og rigtigt gennemtænkt, hvad der efter dansk mening naturligt skal ordnes i EF-sammenhæng, og hvad vi ikke mener skal ordnes i EF-sammenhæng? Det har noget at gøre med gearingen af den offentlige sektor herhjemme, og det må også betyde en vis omstilling. Er der f.eks. nogle ting på miljøområdet, som rettelig bør løses i EF-sammenhæng, så må det jo kunne betyde en nedtrapning herhjemme. Er der andre ting, som aldeles ikke skal løses i EF-sammenhæng, fordi vi løser dem bedst her? Her må begrundelsen være, at det, der løses bedst så nær ved borgeren som muligt, ikke skal løses på højere niveau.

Det drejer sig også om, hvordan vi får nogle bremseklodder for, at EF udvikler yderligere en stor offentlig sektor, for hvis vi ikke er opmærksom på det, får vi yderligere et lag, frygter jeg. Den debat vil jeg i og for sig gerne høre et par ord om fra finansministeren. Jeg vil også spørge, hvorfor man ikke har indarbejdet den problemstilling. Når man netop signalerer, at der vil ske en internationalisering, synes jeg også, man må konkretisere, hvordan man fra finansministerens stol ser på subsidiaritetsprincippet.

Vi har jo fra dansk side arbejdet for, at EF skal have en ombudsmand, og det er også med i formandspapiret. Derfor er jeg meget enig, når Det Radikale Venstre siger, at når vi i EF-sammenhæng ønsker en ombudsmand, så må vi faktisk også sørge for, at ombudsmanden herhjemme har kompetence over for kommuner og amter. Ellers bliver det lidt mærkeligt, at vi skal